

ԳՐԱԽՈՍՈՒԹԻՒՆ

Կարոլոս Շելտըն — Քրիստոնէութեան գաղափարականը, Հետեկի Յիսուսի, թարգմ. Վ. Յ. Յակոբեան, Կ. Պոլիս, 1903 թ., 16⁰ 241 եր.

Նորագոյն ժամանակի քրիստոնէական վիպագրութեան գեղեցիկ նմանչերից մէկն է այս գիրքը. Մինչ մեզանում հակակրօնական ուղղութիւններն ու հայեացըները կատարեալ տիրապետութեան մէջ են և կրօնական լինել համազօր է համարւում յետագիմութեան և տղիտութեան, Եւրոպայում և Ամերիկայում առաջնորդող տաղանդները՝ յատկապէս գեղեցիկ գրականութեան ներկայացուցիչները, քրիստոնէական գաղափարների մէջ են աեսնում իրենց տաղանդի և բարձրագոյն ձգտումների արտայայտութեան տարրերը։ Ով մարդկային հոգու ներքին խորաններն է կամենում թափանցել և կեանքը կենդանական աճեցողութիւնից աւելի մի բարձր երկոյթը ըմբռնում, չի կարող կրօնական խնդիրներով չզբաղուել. մարդկային հոգու տենչանքների, իղձերի և ձգտումների ուղին միշտ ընթացակից է կամ աւելի ճիշդ նոյնանում է կրօնի հետ. Գեօթէի նման առաջնակարգ մի բանաստեղծ, Վագների նման մի երաժիշտ իրենց հոգու բարձր թռիչքներով ի վերջոյ կրօնականի եթերներն են բարձրանում։

Մի քանի տասնեակ տարիներ առաջ Եւրոպայում նիւթապաշտական հայեացըը կատարելապէս իշխող էր մոքերի վերայ, ինչպէս այժմ մեր մէջ։ Բայց նա սնանկ գուրս եկաւ կեանքին աւելի լաւ ուղղութիւն տալու, նա սնանկ գուրս եկաւ նաև գիտութեան առաջ. Դորա հետեւանքն էր, որ քաղաքակրթութեան ներկայացուցիչ ազգերի բարձր հոգիների մէջ սկսուեց կրօնական մի նոր և վսեմ շարժում, որ արտայայտում է գեղարուեստի ըոլոր ճիւղերի, ինչպէս և գեղեցիկ գրականութեան մէջ։ Գերամանացիների, Անգլիացիների և Միացեալ նահանգների

դեղեցիկ գրականութեան մէջ աննշան տեղ չեն բռնօւմ այն բանաստեղծներն ու վիպափլազները, որոնք իրենց ստեղծագործութիւնների նիւթը քրիստոնէական գաղափարներն են ընտրում։ Գերմանիայում Ֆրենսէնն այժմ առաջնակարգ վիպասանն է և նորա վէպերի բոլոր նիւթերը, այսպէս կամ այնպէս, կապուած են կրօնական խնդիրների հետ։

Մեր մէջ դեռ գաղ է այդպիսի ինքնուրոյն գրականութիւն սպասել, քանի մտքերի շփոթութիւն է իշխում կրօնի վեբարերութեամբ։ Բայց ուրախալի է գոնէ, որ հետզհետէ օտար գրականութեան աչքի ընկնող երեսը մեր թարգմանւում և հասարակութեան առաջ են դրւում։ Լեհացի Սենկեիչի Quo vadis—ը երթու, Անդլիացի Ֆարբարի «Քրիստոնէութեան տրշալուսին», Գերմանացի Էբերով «Մարդ եմ» ևն, արդէն թարգմանուած են հայերէն։ Պատուելի Յակոբեանն էլ Տաճկառ հայոց համար թարգմանել և հրատարակել է Ամերիկացի Շելտընի վերայիշեալ գիրը, որ հարիւր հաղարներով տարածուած է Ամերիկայում և Անդլիայում և բազմաթիւ հրատարակութիւններ ունի։

Հեղինակը թէե քրիստոնէութեան գաղափարականն է կամենում ներկայացնել, բայց այդ վերացական և երեսակայական սպատկեր չէ, այլ շատ զ ծերով վերցրած նոր ժամանակի կենդանի քրիստոնեաների շրջանից։ Սովորաբար երոպական ազգերի քրիստոնէութեան մասին գաղափար են կազմում վտղոցից և արտաքին կեանքից, սակայն կան շրջաններ, ընկերութիւններ, հաստատութիւններ, ուր քրիստոնէութիւնը խօսք չէ, այլ կեանք և գործընդհանրապէս ճշմարիտ կրօնական կեանքը բարձրագոյն կեանքն է մարդկային հոգու համար, ուստի և որոշ անհատներ և շրջաններ միայն ընդունակ են այդպիսի մաքուր, անձնուէր և գաղափարական կեանքով ապրելու, Շելտըն մեր առաջ պատկերացնում է այդպիսի մի շրջանի գործունէութիւնը յանուն քրիստոնէական սիրոյ և եղբայրութեան, որ իւր նիւթական, մտաւոր և բարոյական կա-

լողութիւնները դործագրում է մերձաւորի փրկութեան համար։ Մեր առաջ հետզհետէ նկարագրուում են մեծ քաղաքներին յատուկ ապականութիւններն ու անբարոյական ճահիճները, ուր խեղդւում են և անյետանում հարիւրաւոր, հազարաւոր մարդիկ եւ ահա Քրիստոսի շաւզով ընթացողների մի խումբ սկսում է իւր օրհնութեամբ լի գործունէութիւնը այդ շրջաններուում։ Քարոզիչ քահանան, եպիսկոպոսը, տաղանդաւոր երգչուհին, հասրուստ վաճառականը, դպրոցի տեսուչը, լրագրապետը են։ «Քրիստոսին հետեւիլ» նշանաբանով վերածնուած՝ սիրոյ, կարեկցութեան և գթութեան գործունէութիւն են սկսում աղքատութեան զոհների և բարոյապէս անկեալների մէջ։ Դրբի ընթերցանութեան հետ մարդու հոգին բարձրանում է գէպի դաղափարականը, անձնուիրութեան զգացմունքների աշխարհը, որ լաւագոյն ապացոյցն է հեղինակի յաջողութեան։

Աւելորդ ենք համարում բովանդակութեան մանրամասնութիւններ տալ, որովհետև նոյն գրքի մի տարրեր խմբագրութիւնը ուսւերէնից թարդմանեց մեր միաբանակից Տ. Մամբրէ վարդապետ, որ և հետզհետէ տպագըրուեցաւ «Արարատ»-ի մէջ «Քրիստոսի հետքով» վերնադրով։ Վերջին գլուխը տպագրուեց ներկայ համարում։ Յանկալի էր առանձին հրատարակուած տեսնել այս գիրքը Ռուսահայոց համար, որովհետև համոզուած ենք, թէ հայ ընթերցող հասարակութեան սիրելի գրքերից մէկը կլինի այն։

Գ. Գ. Յագուկիեան

Դասաւետք կրօնի. Ա. սարի. կազմեց Սահակ ա. բան. Սահակեանց. ԺԱ. սպ. Թիֆլիզ, 1907, զինն է 25 կ.

Սահակ քահանան առաջինն է մեր կրօնուսոյցների մէջ, որ աշխատել է մանկավարժութեան պահանջների համեմատ կրօնի դասագրքեր պատրաստել։ Այդ է պատ-